

kona č. 26/1929 Sb. Proti výrokům opírajícím se o prvá dvě ustanovení neobsahuje stížnost žádnou námitku a nemohl proto nss nař. rozhodnutí v tomto směru přezkoumati. Co se týče § 1 odst. 1 č. 6 lit. a) zákona č. 26/1929 Sb., uvádí stížnost, že zákon jmenuje výslovně mezi osobami podrobenými pojistné povinnosti též hajné a proto netřeba vůbec zkoumati povahu prací takovou osobou konaných, když je nesporno, že st-l je hajným. Tu je však stížnost na omylu.

Zákon č. 26/1929 Sb. neustanovuje v cit. předpise, že hajní jako takoví podléhají pensijní povinnosti, nýbrž praví, že této povinnosti podléhají zaměstnanci, kteří jsou převážně a nikoli pouze přechodně zaměstnání příkazováním práce dělníkům nebo odborným dozorem nad nimi, aniž by se jejich práce sami účastnili, leč pokud toho vyžaduje jejich příkazovací nebo dozorčí činnost, a jmenuje příkladmo jako takové zaměstnance i hajné. Podléhá tudíž pensijní povinnosti hajný jen tehdy, když je zaměstnán převážně a nikoli pouze přechodně příkazováním práce dělníkům neb odborným dozorem nad nimi. Že by o takový případ šlo, stížnost netvrdí, resp. nevyvrací zjištění žal. úřadu dříve uvedené, že příkazování prací, resp. dozor nad dělníky ustupuje do pozadí vůči hlavní činnosti st-lově.

Z těchto důvodů bylo stížnost zamítnouti, aniž soud se musil zabývatí otázkou, zda zjištění úřadu o konání písemných záznamů odpovídá skutečnosti, neboť i kdyby tomu tak nebylo, nemohlo by to míti žádného vlivu na výsledek sporu.

#### Č. 13.062.

**Samospráva obecní. — Řízení správní: Strana prekludovaná podle § 7 pravidel o vybírání dávky z přechodného ubytování nemůže žádati, aby úřad použil pro vyměření dávky určitých pomůcek, které ona pokládá za vhodné, a nemůže vytýkati, že pomůcky, jichž úřad použil, jsou nesprávné a neúplné.**

(Nález z 16. listopadu 1937 č. 3642/35-3.)

V ě c: Václav H. v Lounech (adv. Dr. Jiří Bloch z Prahy) proti rozh. okr. úřadu v Lounech z 11. dubna 1935 o dávce z přechodného ubytování.

V ý r o k: Stížnost se zamítá.

D ů v o d y: Platebním výměrem z 28. února 1934 vyměřil starosta města Loun Václavu H. dávku z přechodného ubytování za rok 1933 podle § 7 prav. v částce 876 Kč.

Okr. úřad v Lounech zamítl odvolání Václava H. v postupu instančním výměrem z 11. dubna 1935 z těchto důvodů: Podle § 4 odst. 2 schválených pravidel o vybírání dávky z přechodného ubytování je při podnicích, zabývajících se přechováváním cizinců po živnostensku, pronajímající povinen obec. úřadu ve 14denních lhůtách předkládati výkazy o pronajatých místnostech nebo jejich součástech a současně zaplatiti ve výkazu vypočtenou dávku. Výkazy ty je pronajimatel po-



vinen předkládati bez jakéhokoli vyzvání se strany obec. úřadu. Nepředložil-li pronajimatel včas předepsaného výkazu, může podle § 7 prav. obec. rada podle svého volného uvážení předepsati dávku na základě pomůcek po ruce jsoucích. Za rok 1933 st-l vůbec nepředložil městskému úřadu výkazy o pronajatých místnostech v předepsané 14denní lhůtě; mohla mu tedy býti podle § 7 dávk. prav. předepsána dávka obec. radou podle jejího volného uvážení na základě pomůcek po ruce jsoucích. Nemůže proto st-l následkem tohoto zmeškání později v odvolacím řízení vytýkati nesprávnost předpokladů vzatých za základ pro vyměření dávky.

O stížnosti uvážil nss:

Podle pravidel schválených zem. výborem 25. března 1931, shodných se vzorcovými pravidly vlád. nař. č. 143/1922 Sb. a 15/1928 Sb., vybírala se v městě Lounech od 10. dubna 1931 do 31. prosince 1933 obecní dávka z přechodného ubytování.

Nesporno je, že vyměřující úřad mohl st-li, protože nepodal ohlášení podle § 4 odst. 2 prav. včas, vyměřiti podle § 7 prav. dávku podle volného uvážení na základě pomůcek po ruce jsoucích. To se také v daném případě stalo a dávka byla st-li vyměřena — jak uvedeno v rozhodnutí obec. zastupitelstva — na základě odhadu městské policie.

Nss vyslovil již opět na základě obsahově stejného ustavení § 16 odst. 1 prav. o dávce z přírůstku hodnoty nemovitostí (vlád. nař. č. 143/1922 Sb.), že prekludovaná strana je vyloučena z účasti na zjišťování skutkových předpokladů pro vyměření dávky. Straně zbývá jen námitka, že pomůcky úřadem použité jsou nezpůsobilé, po případě, že závěr úřadu nemá v nich podkladu. Naproti tomu nemůže strana ani žádati, aby úřad použil určitých pomůcek, které ona pokládá za vhodné, ani nemůže vytýkati, že pomůcky, jich úřad použil, jsou nesprávné nebo neúplné (srov. Boh. A 11.021/34 a j.).

Z toho, co uvedeno, plyne bezdůvodnost námítka, že úřad nepoužil jako pomůcky skutkových okolností, jaké byly základem pro vyměření dávky za rok 1932, resp. šetření provedeného na základě bloků za dobu od 3. srpna 1933 do 16. února 1934. Že by pomůcka, již úřad použil, t. j. odhad městské policie, byla pomůckou pro zjištění okolností rozhodných pro vyměření dávky naprosto nezpůsobilou, stížnost netvrdí a s úspěchem ani vytýkati by nemohla, neboť odhad není v řízení správním průvodním prostředkem zásadně nepřipustným (Boh. A 5278/26, § 49 spr. řádu, vlád. nař. č. 8/1928 Sb.) a není možno tvrditi, že by nebylo možné zjistiti jiné okolnosti rozhodné podle § 2 prav. pro vyměření dávky z přechodného ubytování. Že by na základě rozsahu živnosti st-lovy nebylo vůbec možno dojiti odhadem k výši dávky, jaká byla st-li předepsána, stížnost nedovozuje, nýbrž namítá jen, že odhad ten je věcně nesprávný. S touto námitkou je však st-l podle toho, co uvedeno shora, vyloučen.

Stížnost namítá konečně jako vadu řízení, že nebyly st-li sděleny faktické předpoklady, z kterých administrativní stolice vycházely při určení výše dávky, že se nezabývaly námitkou o přemrštěnosti dávky a nabízenými důkazy a že své zamítavé stanovisko nijak neodůvodnily. I tyto námitky jsou však bezdůvodné.



V rozhodnutí městského zastupitelstva bylo st-li sděleno, že úřad dospěl k svému závěru na základě odhadu městské policie; byla tedy st-li sdělena pomůcka, na základě které úřad dávku vyměřil. Aby konal nějaká další šetření o námitkách vznesených st-lem co do správnosti onoho odhadu, aby prováděl důkazy st-lem nabízené a rozhodnutí své blíže odůvodňoval, nebyl však úřad povinen právě následkem toho, že st-l podle § 7 prav. byl ze součinnosti při zjišťování skutkové podstaty následkem prekluse vyloučen.

### Č. 13.063.

**Četnictvo:** \* Četnický strážmistr, který byl v Maďarsku po 28. říjnu 1918 povýšen na četnického štábního strážmistra, nemá nároku, aby byl převzat do služeb čsl. četnictva v hodnosti výkonného nadporučíka.

(Nález ze 17. listopadu 1937 č. 3292/35-7.)

V ě c: Eduard B. v Levoči proti rozh. min. vnitra v Praze ze 6. května 1935 o přiznání hodnosti výkonného nadporučíka četnického.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á.

D ů v o d y: Podle správních spisů byl st-l ve sboru bývalého uher. četnictva v době státního převratu v hodnosti četnického strážmistra I. třídy. Dekretem maďarského min. voj. věcí z 4. ledna 1919 byl jmenován četnickým štábním strážmistrem ve stavu maďarského četnictva s účinností od 1. prosince 1918.

Podáním z 5. září 1919 žádal st-l u zem. četnického velitelství pro Slovensko v Bratislavě, aby byl převzat do služeb československého četnictva, podepsav se jako »četnický pisární hlavní oficiál«. Na základě této přihlášky byl pak st-l dnem 1. října 1919 presentován u zem. četnického velitelství v Bratislavě v hodnosti vrch. četnického strážmistra I. třídy a přidělen jako podřízený četník četnické stanici ve Velké Sevluši a pak Oravském Podzámku. Na základě provedeného superarbitračního řízení byl pro nezpůsobilost k četnické službě od 1. února 1921 přeložen do trvalé výslužby.

Podáním z 12. prosince 1934 žádal zem. četnické velitelství v Bratislavě, aby mu dodatečně byla přiznána hodnost okr. inspektora II. třídy (nyní výkonného nadporučíka) vzhledem k jeho hodnosti jako štábního strážmistra účetního podle výnosu min. vnitra z 26. února 1919 č. 2017-XIII b), kterážto hodnost nebyla prý při presentaci u československého četnictva uznána jen proto, že byla výsledkem revoluce v Maďarsku v poválečné době.

Nař. výnosem min. vnitra sdělilo, že této žádosti nelze vyhověti, poněvadž st-l v době činné služby v československém četnictvu nesplnil podmínky pro povýšení do hodnosti výkonného důstojníka předepsané.

Rozhoduje o stížnosti vznesené do tohoto rozhodnutí, řídil se nss těmito úvahami.

Stížnost považuje nař. rozhodnutí za nezákonné proto, že prý příslušel st-li již při presentaci u československého četnictva dne 1. října 1919 nárok na přiznání hodnosti četnického okr. inspektora II. třídy